

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/40/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818201057
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818201057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Evy Kyselovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti U.: B., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX, deti bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, deti rodičov: matky - C. U., rod. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., C. XXX/XX, právne zastúpená: JUDr. Mária Vevurková, advokátka so sídlom v G., M. XXX, a otca - M. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, prechodne bytom E. XXX, právne zastúpený: JUDr. Ing. Adrián Cupák, advokát so sídlom v A., Dr. W. XXX/X, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného a o návrhu otca na úpravu styku, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4P/50/2018-194 zo dňa 23. júla 2020, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov konania **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že otec maloletých detí U. je povinný platiť: na výživu maloletej J., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 180,- eur mesačne, na výživu maloletého B., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 160,- eur mesačne vždy do každého 20. dňa vopred k rukám matky maloletých detí počnúc od 01.09.2018. Zameškané výživné na maloletú J., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.09.2018 do 23.07.2020, v celkovej výške 1.380,- eur a zameškané výživné na maloletého B., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 01.09.2018 do 23.07.2020, v celkovej výške 1.380,- eur, je otec maloletých detí povinný splácať v mesačných 40,- eurových splátkach spolu s bežným výživným až do splatenia zameškaného výživného. Súd vo zvyšku návrh matky zamietol. Súd zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 30P/240/2016 zo dňa 15.02.2017 v časti o určení výživného na maloleté deti. Súd návrh otca na zmenu úpravy styku zamietol. Rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Matka maloletých detí návrhom podaným súdu dňa 06.05.2019 žiadala, aby súd zvýšil povinnosť otca platiť na výživu maloletej J. sumou vo výške 220,- eur a na výživu maloletého B. sumou vo výške 200,- eur mesačne. Právny zástupca otca maloletých detí sa na pojednávaní vyjadril, že navrhuje taktiež zvýšiť výživné o 30,- eur na každé maloleté dieťa. Ďalej navrhol, aby súd rozhodol aj o zmene úpravy styku a to tak, aby sa na jednej ceste podieľala matka, ktorá by k otcovi deti priviedla a na druhej ceste by sa podieľal otec. Otec maloletých detí nesúhlasil so zvýšením výživného a uviedol, že je ochotný platiť zvýšené výživné po 20,- eur na dieťa a taktiež spolupodieľať sa na výdavkoch. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že naposledy bolo o výške výživného rozhodované rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 30P/240/2016 zo dňa 15.02.2017. Vzhľadom na uzavretie rodičovskej dohody, neboli podrobnejšie skúmané majetkové pomery rodičov. V tom čase mal maloletý B. 2 roky a maloletá J. 7 rokov a výživné vo výške 120,- eur na staršie dieťa a 100,- eur na mladšie dieťa bolo vzhľadom na

ich vek a potreby výživným adekvátnym. V súčasnej dobe majú maloleté deti o 3 roky viac, navštevujú predškolské a školské zariadenia, s čím sú spojené aj nemalé výdavky. V prípade maloletých detí súd pokladá najmä túto skutočnosť za podstatnú zmenu pomerov na ich strane. K zmene pomerov však došlo aj na strane rodičov s tým, že matka maloletých detí síce má v súčasnej dobe vyšší príjem, avšak aj vzhľadom na vek maloletých detí, ich nástup do predškolských a školských zariadení, nutnosť vytvorenia vhodného bývania pre maloleté deti, má aj adekvátne výdavky. Rovnako vykonaným dokazovaním bola preukázaná aj na strane otca zmena pomerov spočívajúca v založení si novej rodiny a realizácii bytovej otázky a s tým spojenej aj úverovej zaťaženosť otca. Práve existencia úverov otca, ktoré podľa svojho tvrdenia použil na zriadenie nového bývania, nemôže byť na ťarchu maloletých detí, nakoľko títo majú právo zdieľať rovnakú životnú úroveň ako ich rodičia. Preto s poukazom na skutočnosť, že vekom potreby maloletých detí neporovnateľne vzrástli, vyhodnotil návrh na zvýšenie výživného ako dôvodný, avšak nestotožnil sa s výškou navrhovaného výživného, ktorú ako adekvátnu s prihliadnutím na zmenu pomerov tak rodičov, ako aj maloletých detí ustálil na výšku 180,- eur na maloletú J. a 160,- eur na maloletého B.. Súd je toho názoru, že takto zvýšené výživné zohľadňuje potreby maloletých detí. Vzhľadom na to, že matka maloletých detí žiadala vyššie výživné, než o akom rozhodol súd, vo zvyšku jej návrh zamietol. Keďže súd rozhodoval o zvýšení výživného dňom podania návrhu, vzniklo tak otcovi maloletých detí zameškané výživné na maloletú J. za obdobie od 01.09.2018 do 23.07.2020 v celkovej výške 1.380,- eur a na maloletého B. za obdobie od 01.09.2018 do 23.07.2020 v celkovej výške 1.380,- eur, ktoré mu súd povolil splácať v mesačných 40,- eurových splátkach. Vzhľadom na zmenu výšky výživného súd rozhodol aj o zmene rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 30P/240/2016 zo dňa 15.05.2017. Vzhľadom na návrh otca na zmenu úpravy styku s maloletými deťmi, ktorý špecifikoval tak, aby súd zaviazal matku k povinnosti priviesť deti na stretnutie s otcom buď do miesta jeho bydliska, súd bol povinný rozhodnúť aj o tomto návrhu. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že úprava styku otca s maloletými deťmi prebieha v pravidelných dvojtýždňových intervaloch s tým, že dovoz aj odvoz detí zabezpečuje otec maloletých detí. Súd je toho názoru, že vzhľadom na to, že matka nevlastní v súčasnej dobe osobné motorové vozidlo a prepravovať deti prostriedkami hromadnej dopravy by bolo jednak neekonomické pre matku, ktorá v prevažnej miere zabezpečuje starostlivosť o deti, ale z časového hľadiska vzhľadom na vzdialenosť bydlísk aj nevýhodné tak pre deti ako aj otca. S poukazom na tieto skutočnosti preto súd návrh otca na zmenu úpravy styku zamietol. O trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie proti výrokom I., II. a V. rozsudku. Po rozvoje má otec záujem sa plnohodnotne podieľať na výchove svojich detí, čo značne komplikuje nulová komunikácia zo strany matky. Preto v prípade náhlych neočakávaných výdavkov nevie reagovať, rovnako nemá možnosť spolurozhodovať o financovaní záujmov a budúcnosti svojich detí. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je pre neho neočakávané. Deklaroval na súdnom pojednávaní, že aj v jeho živote došlo k významným skutočnostiam, ktoré majú vplyv na jeho rodinný rozpočet a teda aj na výšku výživného. V Q. XXXX sa mu v novom vzťahu narodilo dieťa, na ktoré takisto sú potrebné výdavky a nie malé spolu s manželkou, nakoľko je na rodičovskom príspevku. V tomto období riešil bývanie. Pri výbere svojho bývania zohľadnil aj potreby maloletých detí, tak, aby mali svoje vlastné izby, svoje súkromie a pohodlie, keď budú s ním, aj napriek tomu, že kolízna opatrovníčka bola toho názoru, že deťom stačí spať aj na gauči. Mesačne platí vysoké splátky úverov (podrobné vyčíslenie je súčasťou spisu), ktoré použil na zabezpečenie bývania ako aj kúpu motorového vozidla. Motorové vozidlo bol nútený kúpiť, aby vôbec mohol realizovať styk so svojimi deťmi, keďže matka sa s nimi odšťahovala do G.. Len na cestu, aby sa mohol sťkať s deťmi, vynaloží mesačne cca 120,- eur. Tieto finančné prostriedky by sa dali využiť účelnejšie v prospech maloletých detí, ak by matka súhlasila s úpravou styku. Z rozsudku ani z celého konania nie je jednoznačné, o akú sumu narástli náklady na výchovu detí. Zdravotný stav syna B. si napríklad nevyžaduje žiadne drahé lieky, ako uvádzala matka, a čo je smutné, neunúvala sa mu to ani oznámiť a kupuje pre neho kozmetiku na liečbu v obchodnom reťazci LIDL, čo naznačuje kozmetiku, ktorú má pri sebe, keď sú u neho, alebo nemá žiadnu, lebo ju podľa slov dcéry nepotrebuje. Matka sa nechce žiadnym spôsobom podieľať na „cestě“, pričom sa nejedná len o cestovné náklady, ale hlavne o to, že otec strávi veľa času so svojimi deťmi v aute. Len cesta po deti mu trvá cca 3 hodiny, pritom je to čas, ktorý by som už mohol tráviť s deťmi. Preto na pojednávaní navrhol, aby matka aspoň umožnila deťom vycestovať (autobusom, vlakom) ku nemu (prípadne aspoň na pol cestu), čo rázne zamietla. Je si vedomý, že styk s maloletými deťmi sa nedá upraviť inak, keďže navštevujú školu (škôlku), tak aspoň takýmto návrhom na úpravu styku chcel viac času tráviť so svojimi deťmi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhuje, aby Krajský súd Žilina rozsudok Okresného súdu Námestovo zo dňa 23.7.2020

sp. zn. 4P/50/2018 zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie, eventuálne v prípade, že by súd druhej inštancie dospel k záveru, že vo veci je možné rozhodnúť, navrhuje zvýšiť výživné na deti o 30,- eur mesačne na každé z nich.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, Odbor sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, k odvolaniu otca uviedol, že z vyjadrenia matky maloletých detí je im známe, že od rozhodnutia Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4P/50/2018-194 zo dňa 23.07.2020 sa jej finančná situácia nezmenila. Matka počas osobného pohovoru uviedla, že spoločnú domácnosť zdieľa sama s deťmi a aj na financovaní domácnosti sa podieľa sama. Ohľadom styku maloletých detí s otcom matka uviedla, že ten neprebíha podľa rozhodnutia Okresného súdu Prešov, sp. zn. 30P/240/2016-29 zo dňa 15.02.2017. V mesiaci júl kontakt detí s otcom neprebehol. Napriek tomu, že matka maloleté deti na styk s otcom riadne pripravila, deti otca čakali a otec si maloleté deti neprevzal. Otec maloletých detí si maloleté deti neprevzal ani 01. 08. 2020, kedy mali tráviť čas u neho od 01.08.2020 do 15. 08. 2020. Maloleté deti prevzali starí rodičia zo strany otca, u ktorých tento čas aj trávili s výnimkou cca 3-4 dní, ktoré trávili spolu so starými rodičmi v domácnosti u otca. Podľa vyjadrenia matky otec v sms správe od nej požadoval, aby maloletým deťom pribalila na prázdniny, ktoré mali tráviť u neho, aj peniaze na výlety. V súvislosti s komunikáciou medzi rodičmi je nám známe, že matka komunikuje s otcom malol. detí len prostredníctvom sms správ, nakoľko ich komunikácia vždy vyústila do útokov zo strany otca detí. Vykonaným zisťovaním bolo zistené, že od rozhodnutia Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4P/50/2018-194 zo dňa 23.07.2020 nedošlo k zmene pomerov na strane matky a maloletých detí. Nakoľko nemajú nové dôkazy a návrhy na zmenu rozhodnutia súdu v rámci prvostupňového konania, odporúčajú odvolaciemu súdu rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4P/50/2018 zo dňa 23.07.2020 v celom znení potvrdiť, nakoľko je to v najlepšom záujme maloletých detí.

4. Matka k odvolaniu otca prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že ho nepovažuje za dôvodné a napadnutý rozsudok navrhuje ako vecne správny potvrdiť. Otec v konaní výdavky na deti nerozporoval, navyše sám navrhol zvýšenie výživného. Otec odmietol spolupodieľať sa na mimoriadnych výdavkoch. Vzťah otca k maloletým deťom sa po podaní návrhu a po rozhodnutí prvostupňového súdu negatívne zmenil. Stalo sa, že otec si po deti neprišiel. Matka podrobne špecifikovala náklady na každé jedno euro. Pokiaľ sa otec dobrovoľne zaviazal k splácaniu mesačných splátok v sume takmer 1.200 eur, vypovedá to o jeho životnej úrovni, ktorú možno označiť za nadštandardnú. Okolnosť, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, nie je možné hodnotiť v neprospech maloletých detí a vyživovaciu povinnosť prenášať na matku maloletých detí. Matka s maloletými deťmi žije sama, a teda sa sama podieľa na všetkých výdavkoch súvisiacich s domácnosťou. Matka deťom zabezpečuje osobnú starostlivosť denne a preto nie je namieste, aby otcovi maloleté deti vozila. Matka taktiež vyjadrila súhlas so stanoviskom kolízneho opatrovníka uvedenom v odvolacom konaní.

5. Otec k vyjadreniu matky na jeho odvolanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedol, že je zrejmé, že styk s maloletými deťmi bol silno ovplyvnený pandemiou, a nie otcom, ako to zavádzajúco uvádza matka. Je to práve matka maloletých detí, ktorá neprišla na niekoľko jeho návrhov na úpravu styku. Čo sa týka absurdných vyjadrení typu, že sa otec dobrovoľne zaviazal k splácaniu mesačných splátok v sume takmer 1.200,- eur, alebo, že deti trávia čas a zdržiavajú sa aj u starých rodičov (rodičov otca), tak k tomu len uvádza, že výška jeho výdavkov je taká vysoká hlavne z dôvodu, aby poskytol svojim deťom maximálne možný komfort (bývanie) a hlavne, aby sa s nimi vôbec mohol stretávať (kúpa auta). Nečakal, že zo strany matky bude voči nemu použité aj to, aby vôbec mal ako po deti prísť, resp. im zabezpečil bývanie, keď budú s ním.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou konania v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

7. V zmysle ust. § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, pričom výstižne a dostatočne odôvodnil, čo ho viedlo k vydaniu rozhodnutia a vyporiadal sa s rozhodujúcimi skutočnosťami. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávany prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odvolateľ v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorým by sa okresný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav a následne prijaté právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

13. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pri zaoberaní sa myšlienkou výšky výživného sa vychádza z premisy, že obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov v zmysle § 62 ods. 2 Zákona o rodine. Prvotné pri určovaní výšky výživného na dieťa je jeho právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť. Vychádza sa z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti určujúcim hľadiskom sú odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti a možnosti povinného. Je pritom potrebné vychádzať z toho, že výživné má zabezpečiť také materiálne podmienky pre telesný a duševný vývoj dieťaťa, v akých by sa dieťa nachádzalo, keby žilo v harmonickej spoločnej domácnosti svojich rodičov.

14. Prvotným základom pre výpočet výšky výživného je po vykonanom dokazovaní mať riadne preukázané osobné, majetkové a zárodkové pomery oboch rodičov dieťaťa, berúc ohľad na ich individuálne potreby. Možnosti a schopnosti rodiča sú dané jednak jeho vzdelaním, povolaním, praxou, zdravotným stavom, celkovými majetkovými pomermi a u samostatne zárodkovo činnnej osoby tiež mierou jeho pracovnej aktivity, kvalitou jeho práce a schopnosťou uplatniť sa v konkurencii a na trhu práce.

15. Je nevyhnutné podotknúť, že aj keď zákon o rodine rozhodujúce kritéria určovania výživného (odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby a možnosti a schopnosti výživou povinnej osoby) definuje ako rovnocenné, z faktického hľadiska sú predsa len možnosti a schopnosti povinnej osoby plniť výživné významnejšie. Inými slovami, pokiaľ schopnosti a možnosti povinnej osoby sú limitované, resp. objektívne obmedzené, odôvodnené potreby výživou oprávnenej osoby (hoci aj reálne dané a nespochybňované) nemôžu samy o sebe podmieniť inú výšku výživného, než zodpovedá schopnostiam a možnostiam výživou povinnej osoby. Na zníženie (stratu) príjmu povinného súd prihliada len v prípade jednoznačného preukázania takého dôležitého dôvodu, ktorý vznikol objektívne bez zavinenia povinného. Napríklad zdravotný stav je atribút, resp. choroba je objektívna skutočnosť, ktorá tu je bez ohľadu na správanie a konanie povinnej osoby.

16. Po preštudovaní spisu a spisového materiálu bolo odvolaciemu súdu preukázané, že pri poslednom rozhodovaní súdu o úprave práv a povinností k maloletým deťom mal maloletý B. 2 roky a maloletá J. 7 rokov a výživné vo výške 120,- eur na staršie dieťa a 100,- eur na mladšie dieťa bolo vzhľadom na ich vek a potreby výživným adekvátnym. Pri terajšom rozhodovaní o výživnom majú maloleté deti o 3 roky viac, navštevujú predškolské a školské zariadenia, s čím sú spojené vyššie výdavky. Možno konštatovať, že na strane maloletých detí došlo k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú vyššiu výšku výživného. K zmene pomerov však došlo aj na strane matky maloletých detí, ktorá síce má v súčasnej

dobe vyšší príjem, ale tiež zvýšené výdavky súvisiace s nástupom detí do školského a predškolského zariadenia. Odvolaciemu súdu bola preukázaná zmena pomerov aj na strane otca, ktorému pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k narodenému dieťaťu a tiež nové náklady na nové bývanie. Odvolací súd sa k príkláňa k názoru okresného súdu, ktorý uviedol, že existencia úverov otca, ktoré podľa svojho tvrdenia použil na zriadenie nového bývania, však nemôže byť na ťarchu maloletých detí, nakoľko títo majú právo podieľať sa na rovnakej životnej úrovni rodičov. Odvolací súd preto súhlasí s napadnutým výpočtom výšky výživného okresným súdom.

17. Odvolací súd konštatuje, že snahou súdu prvej inštancie bolo pri rozhodovaní postupovať v súlade so zásadou, podľa ktorej treba rozhodnúť v súlade s najlepším záujmom dieťaťa. Na strane druhej je však úlohou súdu rešpektovať, zachovať a garantovať práva rodiča, ktorému dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti.

18. Podľa slovenskej právnej úpravy, ktorá vychádza z medzinárodných dohovorov platí, že styk rodiča s dieťaťom je jedným s najdôležitejších práv ako rodiča, tak aj dieťaťa. Dôležitým kritériom je, aby stretávanie bolo v záujme maloletého dieťaťa a neohrozilo jeho zdravý psychický a fyzický vývin.

19. V zmysle § 28 ods. 1 a 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti v celom ich rozsahu majú v zásade obaja rodičia. Rodič, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do starostlivosti uplatňuje svoju úlohu vo výchove dieťaťa prostredníctvom styku s dieťaťom. Zákon pritom dohodu rodičov o styku s maloletým dieťaťom, iba ak sa rodičia nedohodnú, upraví styk súd. Z citovaného plynie, že aj rodič, ktorému dieťa nebolo zverené do starostlivosti má právo v primeranom rozsahu podieľať sa na výchove dieťaťa, v starostlivosti oň i na budovaní citových a rodinných väzieb, je a stále zostáva rodičom so všetkými právami a povinnosťami z tohto vzťahu vyplývajúcimi. Realizuje sa to prostredníctvom styku tohto rodiča s dieťaťom. Je pritom treba mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodiča a dieťa v dôsledku odcudzenia sa neskôr len ťažko napráva. Pri rozhodovaní o rozsahu styku je dôležité zvážiť okolnosti tak na strane maloletého dieťaťa: ako jeho vek, zdravotný stav, vzťah k rodičovi, ktorý ho nemá v starostlivosti, doterajší spôsob a rozsah styku, denný režim; ako aj okolnosti na strane rodičov ako ich vzájomný vzťah, ich časové a ekonomické možnosti, rodinné pomery, vzdialenosť medzi bydliskom dieťaťa a rodiča, spoje a podobne. Rodič má právo sa s dieťaťom sýkať, nie je to však jeho povinnosť. (Uznesenie Krajského súdu v Trnave č. k. 24CoP/28/2016 zo dňa 10.08.2016)

20. Zo spisu mal odvolací súd preukázané, že styk otca s maloletými deťmi prebieha v pravidelných dvojtýždňových intervaloch s tým, že dovoz aj odvoz detí zabezpečuje otec maloletých detí. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd rozhodol správne, keď návrh otca, aby súd zaviazal matku k povinnosti priviezť deti na stretnutie s otcom do miesta jeho bydliska, zamietol. Odvolací súd prihliadol na argument matky, ktorá v súčasnosti nevlasťní žiadne motorové vozilo, ktorým by mohla maloleté deti k otcovi prepravovať, naopak otec tvrdil, že si motorové vozidlo zakúpil aj na to, aby si po deti mohol chodiť. Ďalej odvolací súd prihliadol na to, že matka je na výchovu a starostlivosť maloletých detí sama, preto je nespravodlivé a neekonomické, aby deti na stretnutie s otcom vozila práve matka.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

22. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

23. V zmysle § 57 CMP O povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

24. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)